

Psalm 67: Naš Bog nas blagoslavlja

Bog naj nam izkaže milost in nas blagoslovi, *
naj razjasni svoje obličje med nami,
da na zemlji spoznajo tvojo pot, *
med vsemi narodi tvoje odrešenje.
Naj se ti ljudstva zahvaljujejo, o Bog, *
naj se ti zahvaljujejo vsa ljudstva.
Naj se veselijo in radujejo narodi, /
ker sodiš ljudstva pošteno, *
vodiš narode na zemlji.
Naj se ti ljudstva zahvaljujejo, o Bog, *
naj se ti zahvaljujejo vsa ljudstva.
Zemlja je dala svoj pridelek, *
Bog, naš Bog nas blagoslavlja.
Bog nas blagoslavlja, *
naj ga častijo vsi konci zemlje.

Verovati in prositi

Dvakrat na leto je Božje ljudstvo Stare zaveze s svojimi pridelki romalo v Jeruzalem, da bi se v svetišču zahvalilo za dobro letino: vigredi, ko je bila končana žetev, za praznik tednov ter jeseni, ko je bila končana trgat, na šotorski praznik. To sta bila praznika veselja ter uživanja dobrin, s katerimi je Bog blagoslovil deželo. *Zemlja je dala svoj pridelek*, vriskajo molivci psalma. Vedo, da je s tem zagotovljen obstoj, ne bo treba trpeti pomanjkanja ali celo lakote. Pridelki bodo omogočili življenje in prav to je najbolj pomembni učinek Božjega blagoslova. Toda molivec gre še korak naprej. Bog, Stvarnik, ki ukazuje naravi, naj daje svoje sadeže, je dal tudi človeku – ne le posameznikom, temveč vsem ljudstvom – zakone, po katerih naj bi živeli. Če bi jih le končno uveljavil, kako lepo in plodovito bi bilo sožitje narodov na tem svetu! Kultura bi cvetela, delili bi svoje dobrine, napredovali bi v spoznanju in vse to brez nasilja in izživiljanja oblasti. Tako je za pisca tega psalma praznik zahvale za pridelke izhodišče, da upa sanjati o svetu, ki bi bil do skrajnih koncev nosilec Božjega blagoslova. Kako velika mora biti vera, ki se zaveda senčnih strani človeške narave in se kljub temu upa prositi, da bi Bog skoraj uveljavil svoje kraljestvo miru in pravičnosti po vsem svetu!

Biti srednik blagoslova

V veri Svetega pisma se začne preobrazba sveta tam, kjer se človek in Bog družita, torej v svetišču. To je resnično svet prostor, ker je v njem navzoč Bog. Zato je tudi kraj hrepenenja, ker nam predoč, kako bi lahko bil ves svet, če bi le iskreno iskal Božjo bližino. Tukaj prejema izraelsko ljudstvo Božji blagoslov, ki ga duhovniki polagajo na

vernike: „GOSPOD naj te blagoslovi in te varuje. GOSPOD naj te obsije s svojim obličjem in ti bo milostljiv ...“ (4 Mz 6,24-26). Na te besede navezuje pisec psalma na začetku besedila. Preuredil pa je vrstni red in jim tako dal nov pomen. Najprej prosi za Božjo milost. Vse ostalo, blagoslov ter življenje, ki ga obseva Božja luč, namreč izvira iz Božje dobrohotnosti. Bog obdaruje svoje ljudstvo čez vsako mero, ne da bi to zaslužio. Deluje tako, ker je Bog in človek. Na ta način naj tudi drugi narodi spoznajo njegovo pot, odkrijejo njegovo pravičnost in dosežejo resnični mir. Prvi korak, tako prosi psalm, naj bo storjen s tem, da bi postalo Božje ljudstvo srednik miru in blagoslova po vsej zemlji.

Bog sodi in vodi

Osrednji del psalma ima dva okvira – to sta na eni strani prva in tretja kitica, v kateri prosi molivec za Božji blagoslov, na drugi strani pa odpev, ki hvalnico obdaja. Želi, da bi se ljudstva zahvaljevala Bogu. Jedro besedila razodeva zakaj – ker sodi ljudstva pošteno. Ta Božja sodba je vesela vest za vse, ki so trpeli pod oblastjo velesil, ker so s sredstvi nasilja izžemale druge. Ko bo Bog uveljavil svojo sodbo, pravični svetovni red, se bodo končno oddahnili vsi, ki so morali živeti v senci močnih, ki so jim onemogočili kulturni in gospodarski razvoj. Pri Bogu ima vsak svoje mesto ter lahko zaživi. Tako bodo našli narodi skupno govorico. Prekovali bodo meče v lemeže, ker se bodo v Gospodovi hiši naučili hoditi po Božjih stezah (Mih 4,2-3). Molivec psalma torej prosi, da bi končno napočila doba odrešenja, ki so jo napovedovali preroki.

Le kdaj se bo začelo?

Zemlja je daja svoj pridelek, pravi pisec psalma. – Rešenje je torej blizu. Sedaj naj Bog, ki je dal, da zemlja obrodi, ker jo je namakal z dežjem, ponovno pošlje svojo dobrohotnost z nebes, da bo obrodila tudi zemeljska obla. Na njej naj vzklije nov rod, ki išče Božjo pravičnost in hodi po njegovih poteh. Premalo je, da bi narodi Boga le spoznali, postali naj bi tudi Božji častilci in se na ta način pridružili Božjemu ljudstvu, ki vsako leto trikrat roma v Jeruzalem. Bog naj torej ne odlašaja. Roteče prosi molivec, naj končno blagoslovi svoje ljudstvo in sproži, da se ta blagoslov razširi do koncev zemlje. Potem bodo ljudstva premagala razdvojenost in opevala Božje odrešenje.

Avtor:

Klaus Einspieler, referent za Sveto pismo in liturgijo krške škofije

klaus.einspieler@kath-kirche-kaernten.at